

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Uzz 38/06
16.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog, Zoje Popović, Jelene Ivanović i Nade Kljajević, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući po zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Republike Srbije, Ptz. br. 227/06 od 19.9.2006. godine, protiv pobijanog rešenja Veća za prekršaje u Zaječaru II Vp. br. 647/06 od 01.6.2006. godine, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Republike Srbije, u prekršajnom predmetu, u sednici veća održanoj dana 16.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev SE UVAŽAVA i UTVRĐUJE da je rešenjem Veća za prekršaje u Zaječaru II Vp. br. 647/06 od 01.6.2006. godine, povređen zakon u korist kažnjelog AA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem Veća za prekršaje u Zaječaru II Vp. br. 647/06 od 01.6.2006. godine, preinačeno je rešenje Opštinskog sudije za prekršaje u Knjaževcu Up. br. 1172/05 od 24.2.2006. godine, tako što se postupak protiv okr. AA, za prekršaj iz čl. 226. st. 1. tač. 35. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima obustavlja, jer je nastupila apsolutna zastarelost prekršajnog gonjenja. Inače, tim rešenjem prvostepenog prekršajnog organa od 24.2.2006. godine okrivljeni AA oglašen je odgovornim što je dana 17.7.2005. godine, oko 09,20 sati, na putu Knjaževac - Pirov u naselju Kalna, upravljao putničkim vozilo marke "Zastava 750" reg. oznake __, kome je važnost saobraćajne dozvole istekla dana 16.3.2001. godine, čime je učinio prekršaj iz čl. 226. st. 1. tač. 35. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima zbog čega je kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 dinara, koju je dužan da plati u roku od 15 dana po pravosnažnosti rešenja, u protivnom ista će se zameniti kazno zatvora u trajanju od četiri dana i obavezan da uplati paušalni iznos od 300,00 dinara u istom roku, kao i kaznu, u protivnom ista će se naplatiti prinudno.

U podnetom zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužilaštva Republike Srbije navedeno je da je drugostepeno rešenje o prekršaju doneto povredom materijalnog propisa o prekršaju (čl. 252. st. 1. tač. 3. Zakona o prekršajima), jer je u obrazloženju istog navedeno: "uvidom u spise Veće je našlo da je od učinjenja prekršaja, odnosno isteka saobraćajne dozvole 16.3.2001. godine, proteklo više od dve godine, to je nastupila apsolutna zastarelost prekršajnog gonjenja", što je pogrešno i suprotno odredbi čl. 226. st. 1. tač. 35. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima i odredbi čl. 201. st. 1. istog Zakona. Naime, podnosilac zahteva ukazuje da je prvostepeni prekršajni organ pravilno okrivljenog oglasio odgovornim za učinjeni prekršaj i kaznio, a da je drugostepeni organ po žalbi okrivljenog pogrešno obustavio postupak zbog zastarelosti čime je povredio materijalni propis u korist okrivljenog, jer u konkretnom slučaju nije odlučna činjenica kada je istekla saobraćajna dozvola već kada je okrivljeni zatečen da u saobraćaju na putu upravlja motornim vozilom posle isteka važenja saobraćajne dozvole. Predložio je da sud zahtev uvaži i utvrdi da je rešenjem drugostepenog prekršajnog organa povređen zakon u korist okrivljenog.

Odlučujući o podnetom zahtevu na osnovu odredbe čl. 282. Zakona o prekršajima ("Službeni glasnik SRS", br. 44/89 i "Službeni glasnik RS", br. 21/90... 55/04), Vrhovni sud Srbije je našao da je zahtev osnovan.

Iz obrazloženja pobijanog rešenja i spisa predmeta ove prekršajne stvari proizilazi da je okrivljeni oglašen odgovornim i kažnjen zbog učinjenog prekršaja iz odredbe čl. 226. st. 1. tač. 35. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima, jer je dana 17.7.2005. godine, upravljao putničkim vozilom bliže označenim u izreci tog rešenja iako je važnost saobraćajne dozvole istekla 16.3.2001. godine. Drugostepeni organ za prekršaje je u postupku po žalbi kažnjelog prvostepeno rešenje preinačio tako što je postupak protiv okrivljenog obustavio, jer je ocenio da je u konkretnom slučaju nastupila apsolutna zastarelost prekršajnog gonjenja, s obzirom "da je od učinjenja prekršaja, odnosno isteka saobraćajne dozvole 16.3.2001. godine proteklo više od dve godine".

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, osnovani su navodi u zahtevu za zaštitu zakonitosti da je u konkretnom slučaju povređen materijalni propis o prekršaju, jer je odredbom čl. 226. st. 1. tač. 35. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima propisano da će se novčanom kaznom od 1.800,00 do 9.000,00 dinara ili kaznom zatvora do 60 dana kazniti za prekršaj vozač koji u saobraćaju na putu upravlja motornim ili priključnim vozilom posle isteka saobraćajne dozvole, dok je odredbom čl. 201. st. 1. istog Zakona propisano da u saobraćaju na putu sme da učestvuje motorno ili priključno vozilo samo za vreme važenja saobraćajne dozvole izdate za to vozilo. Kod citiranih odredbi navedenog zakona proizilazi da je prvostepeni prekršajni organ okrivljenog pravilno oglasio odgovornim za izvršeni prekršaj i kaznio novčanom kaznom, a da je drugostepeni organ preinačenjem ove odluke, odnosno obustavom postupka zbog nastupanja apsolutne zastarelosti

prekršajnog gonjenja povredio materijalni propis u korist okrivljenog. Ovo stoga što u konkretnom slučaju nije bitna činjenica kada je istekla važnost saobraćajne dozvole, već činjenica da je okrivljeni zatečen u saobraćaju na putu da upravlja motornim vozilom posle isteka njenog važenja. Naime, po nalaženju ovog suda vreme izvršenja prekršaja predstavlja vreme zaticanja okrivljenog da u saobraćaju upravlja neregistrovanim vozilom, odnosno vozilom posle isteka važenja saobraćajne dozvole, a ne vreme kada je saobraćajna dozvola za to vozilo istekla, kako to pogrešno navodi drugostepeni organ za prekršaje u obrazloženju pobijanog rešenja. Osim toga ovaj sud je našao da je drugostepeni organ za prekršaje u obrazloženju pobijanog rešenja naveo da je odlučio kao u izreci primenom odredbe čl. 260. Zakona o prekršajima, iako je odredbom čl. 234. st. 1. tač. 8. istog Zakona propisano da će se rešenje kojim se obustavlja prekršajni postupak doneti kada se utvrdi da je nastupila zastarelost za vođenje prekršajnog postupka, na koju odredbu se nije pozvao mada je postupak obustavio, niti je bliže označio pravni propis kojim je propisan rok za nastupanje apsolutne zastarelosti prekršajnog gonjenja, čime je povredio pravila prekršajnog postupka.

Kod ovakvog činjeničnog stanja i citiranih odredbi navedenih zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenio da je zahtev za zaštitu zakonitosti osnovan, pa je na osnovu člana 283. stav 3. Zakona o prekršajima utvrdio da je pobijanim rešenjem Veća za prekršaje u Zaječaru II Vp.br. 647/06 od 01.06.2006 godine, povređen Zakon o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima - kao materijalni propis o prekršaju u korist kažnjelog AA. Kako je zahtev za zaštitu zakonitosti podnet na štetu kažnjelog to se sud na osnovu čl. 284. st. 1. istog Zakona, ograničio samo na utvrđivanje povrede propisa ne dirajući u pravosnažnu odluku o prekršaju.

Sa iznetih razloga, nalazeći da je povređen zakon u korist kažnjelog, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe čl. 284. st. 1. Zakona o prekršajima ("Službeni glasnik SRS", br. 44/89 i "Službeni glasnik RS", br. 21/90... 55/04), u vezi člana 283 stav 3 istog zakona, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 16.11.2006. godine, Uzz. 38/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK